

Een geschenk uit de hemel

By isischazzmel

Submitted: October 5, 2006

Updated: October 5, 2006

*i dont make this the ex girlfriend of my brother make this but its Dutch srry for the English people i gonna make a story English people

hey ik heb deze verhaal niet gemaak de ex-vriendin van mn broer heeft deze verhaal gemaak
hoop dat je het leuk vind*

1. Een geschenk uit de hemel -- Een nieuwe start

Hoofdstuk 1 Een nieuwe start

"Sven" roept zijn moeder "kom je moet naar school toe." Sven stapt slaperig uit zijn bed en kleed zich aan. Hij loopt naar beneden waar zijn ontbijt al op tafel staat. "Zo" zegt zijn moeder "ik heb het ontbijt maar vast klaar gelegd". Ze geeft hem een kus op zijn voorhoofd. De zomervakantie is om. Sven heeft veel meegemaakt deze zomer hij is verhuisd naar Nederland. Hij moet vandaag voor het 1st naar school, een hele nieuwe school met andere leerlingen dan hij gewent is. Zijn vrienden wonen allemaal nog in Michigan. Hij wilt helemaal niet naar school bedenkt hij zich. "Sven, kom op joh we moeten gaan" roept zijn moeder vanuit de auto. "Je komt nog te laat zo". Sven stapt moeizaam de auto in. Het zal vast zijn gebouw zijn wat je in griezelfilms ziet, maar als de auto stopt ziet hij dat het een heel modern gebouw is. Hij stapt gauw uit voordat zijn moeder hem een kus geeft. Hij loopt naar de deur waar "directeur" op staat. Hij klopt op de deur "Kom maar binnen" zegt iemand. Sven doet de deur open en ziet een kalen man achter een bureau zitten. De man gaat staan en geeft hem een hand "ik ben de directeur" zegt hij. "Hoi ik ben Sven" zegt hij voorzichtig. Ze praten nog wat over hemzelf en dan lopen ze naar Sven's nieuwe klas. Ze lopen door een lange gang met allemaal deuren en bij een van die deuren blijven ze staan. "Zo hier zit jouw nieuwe klas" zegt de directeur.

"Loop maar naar binnen". Sven loopt naar binnen en ziet een klas vol nieuwsgierige ogen naar hem staren hier was hij al bang voor ze mogen hem helemaal niet denken hij. De man achter het bureau staat op en geeft Sven een hand en stelt zich voor

"Hoi ik ben Mr. Freen ik geef je biologie ga maar ergens zitten waar je maar wilt." Sven kijkt de klas in hij heeft geen idee waar hij zou moeten zitten " Uhh ga maar naast Kaya zitten" zegt Mr. Freen en hij wijst naar een meisje dat er punkachtig uitziet. Hij gaat ernaast zitten maar durft haar niet aan te kijken of iets te zeggen. "Hoi ik heet Kaya" zegt ze maar Sven durft echt nog niks te zeggen tegen iemand. "Wacht" zegt ze en pakt een papiertje en schrijft er een heel verhaal op "Dit gaat wat makkelijk" zegt ze terwijl ze het papiertje geeft aan Sven. Sven leest het en schrijft haar wat terug. Ze schrijven zo de hele dag door aan elkaar. Aan het eind van de middag komt Sven een beetje los en praat gewoon met Kaya. Als de schoolbus stopt bij de halte waar ze uit moeten stappen ze uit. Sven heeft geen flauw idee waar hij moet zijn en wil naar het informatiebord bij de halte lopen maar Kaya is hem voor "Waar moet je zijn?" vraagt ze "Ik heb geen flauw idee" antwoordt Sven. Hij pakt het papiertje uit zijn zak waar zijn adres op staat en geeft het aan Kaya. Kaya leest het en kijkt blij "Das vlakbij mij kom ik breng je er wel heen" samen lopen ze naar Sven's huis. Bij Sven's huis aangekomen loopt Kaya door naar haar eigen huis en Sven loopt naar binnen waar zijn moeder hem opwacht " hoi jongen hoe was je 1ste schooldag?" "hm" antwoordt Sven. Hij gooit zijn schooltas in de gang pakt zijn skateboard en loopt naar de achtertuin. Buiten gaat hij ff zitten op een bankje. Hij mist zijn vader en zijn broer heel erg, die zijn verongelukt in Amerika door een auto/ motor ongeluk. Hij vindt het verschrikkelijk dat die auto gewoon dor is gereden terwijl zijn vader en broer op de grond dood lagen te gaan. Als die man nou de ambulance gebelt had dan was hij hier nu niet en leefden zijn broer en vader nog.

Zijn moeder heeft tot haar 25ste in Nederland gewoond en al haar familie woonde hier nog dus zijn ze verhuisd. Ze wilde perse verhuizen omdat ze bij haar familie wilde zijn. In

Michigan hadden ze wel familie maar die lagen Sven en z'n moeder niet. 'S Avonds als hij eenmaal in z'n bed ligt valt hij als een blok in slaap.

Sven wordt de volgende dag wakker badend in het zweet wat een rare droom had hij toch. Hij zag z'n vader met z'n broer en ze waren bij hem en z'n moeder hier in Nederland. Was het maar waar. Hij loopt de douche in en wast zich. Hij komt beneden en de bel gaat. Sven's moeder doet de deur open en ziet Kaya. "Oow Hoi ik ben Kaya , is Sven thuis?" Vraagt ze. " Tuurlijk meis zal uhm ff roepen hoor."

Sven's moeder loopt de keuken in " Sven er is iemand voor je." Sven loopt al richting de deur met z'n volle mond en een boterham in z'n hand. Hij ziet Kaya staan en plots weet hij weer dat hij met Kaya had afgesproken om naar de bushalte te lopen. Ze lopen richting de halte terwijl Sven z'n boterham op eet komen ze voorbij een skatebaan. Kaya kijkt heel aandachtig naar de jongens op hun skateboard. "Kun jij skaten?" Vraagt ze ineens. "Hmm ik kan het wel maar niet zo goed als zij" zegt hij terwijl hij naar de jongens kijkt. "oow" Zegt Kaya "Zullen we dan na schooltijd gaan oefenen dan?" "Das goed hoor"zegt Sven. Sven kan de hele dag nergens meer aan denken. De bel gaat. Oow eindelijk de school is uit. Sven loopt naar buiten en ziet Kaya al staan met 2 skateboards in haar hand. "Heey" roept ze "Ben je er klaar voor heb al een board voor je kom we gaan." Thanks" zegt Sven terwijl hij een board uit haar handen pakt en ze racen weg. Ze komen bij de skatebaan aan. "Laat nu maar eens zien wat je kan jongen" zegt Kaya. Sven aarzelt niet en doet zo een olli en een kickflip. Sven kijkt Kaya aan en zegt:"En nou jij?" Kaya pakt enthousiast haar skateboard en doet ook een olli en een kickflip maar ze neemt ook een aanloop richting de craintbuis. Iemand gooit een steen voor haar neus. Kaya probeert te ontwijken maar verliest haar evenwicht en valt. Op dat moment komen er een paar jongens te voorschijn. Sven rent naar Kaya "Gaat alles goed met je?" Vraagt hij bezorgd "Ja het gaat wel geloof ik" zegt ze nog bijkomend van de val. De jongens staan er nog en beginnen te fluisteren totdat een van hen naar voren komt "Zo heej wat kan jij goed skaten zeg, echt goed van je jammer dat je viel hé" zegt de jongen " oow jongen je moet je bek houden je kan het zelf helemaal niet en daarom zorg je dat andere ook vallen zodat je zelf beter lijkt" schreeuwt Kaya "Maar dat lukt je toch niet ik kan het nou eenmaal beter dan jij dus ik zou maar ophouden" "Weet je zus" zegt de jongen "je moet gewoon je moel dicht houden." "Is dat je broer?"vraagt Sven waarop Kaya antwoordt "Jammer genoeg wel jah , het is zo'n klootzak" "Klootzak"zegt Sven en kijkt haar vragend aan "Wat betekent dat?" Kaya weet niet hoe ze het moet uitleggen. Het is ook wel logisch dat Sven's moeder hem geen scheldwoorden heeft geleerd. Sven spreekt aardig nederlands want hij is 2 talig opgevoed."Klootzak is een scheldwoord." Sven vraagt zich af of hij misschien een klootzak is hij heeft nog nooit van het woord gehoord Amerikaanse scheldwoorden daar is hij goed in. "Ben ik dan ook een klootzak?" vraagt hij. "Nee joh je bent de liefste jongen die ik ken" zegt ze en wordt een beetje rood.

"Zullen we naar mijn huis gaan om iets te drinken"vraagt Sven om gauw van onderwerp te veranderen. Als ze thuis bij Sven zijn zien ze pas hoe diep de snee in Kaya's knie is. "Wacht maar tot mama dit ziet, Boris zal er van lusten" zegt Kaya met gebalde vuisten "maare ik moet naar huis doeg" en ze geeft Sven een knuffel. Sven wil nog wat terug zeggen maar Kaya is al weg. Hij besloot nog een stukje te gaan lopen. Onderweg denkt hij alleen maar aan Kaya. Waarom zei ze dat hij de liefste jongen van de wereld was en waarom werd ze rood, zou ze verliefd op hem zijn? Hij heeft geen idee. Hij weet alleen dat hij Kaya wel leuk vindt. 'S Nachts droomt hij dat hij op vakantie is in een tropisch land met Kaya. Ze lopen hand in hand over het strand dan stoppen ze "Sven je bent zo megacool" fluistert Kaya in z'n oor "en jij bent zo mooi"zegt hij terug. Hij kijkt in haar mooie ogen en ziet de pretlichtjes. Hij brengt z'n gezicht naar de hare en kust haar. Op dit moment wordt hij wakker van z'n wekker. Hij voelt z'n hart bonzen. Rustig loopt hij naar beneden waar

’n moeder hem opwacht. "Jongen wat zie jij eruit wat is er? Een rare droom gehad?" Vraagt ze. Sven vertelt haar over ’n droom. "Nou jongen"verteld ’n moeder "Je bent verliefd maar rustig aan wacht af en zoek uit of het wederzijds is." Onderweg naar de bushalte komt hij Kaya tegen "Hoi" zegt hij "Heej, heb jij vannacht ook zo weird gedroomd?" Vraagt ze Sven knikt en durft haar niet aan te kijken "waar ging jou droom over?" Vraagt hij "Over ons" zegt ze hoopt maar dat Sven haar niet aan kijkt want ze voelt dat ze rood is. "Mijn broer zegt steeds dat ik verliefd op je ben en dan ineens zijn we op het strand en zoenen we en hoe ging de jouwe?"Vraagt ze "ongeveer hetzelfde" zei Sven. Er val een stilte na een paar seconde begint Kaya ineens te praten "Zouden we misschien verliefd zijn?" Sven is al niet meer zo verlegen "Ik heb geen flauw idee" Ze besluiten maar het zo te laten zoals het is ze zien nog wel.

2. Hoofdstuk 2 Een slecht begin

Hoofdstuk 2 Een slecht begin.

Het is vrijdag het is al een half jaar geleden dat Sven met z'n moeder verhuisde naar Nederland. Morgen is Kaya jarig ze wordt 15 net als Sven nu is. Wat moet hij haar toch geven? Een skateboard, nee die heeft ze al, een diskman dan, nee die gebruikt ze nooit. Hij gaat het maar aan z'n moeder vragen die weet wel wat meisjes van 15 willen denkt hij. Hij loopt de keuken "Mam waar ben je?" Roept hij maar krijgt geen antwoord. "Mam?" Hij loopt de woonkamer in "Mam wat doe je?" Hij ziet z'n moeder op de grond liggen "Mam, Mam, waar ben je toch mee bezig oow helpt zeg toch wat mama." Sven heeft geen flauw idee wat hij moet doen maar weet dat Kaya hem kan helpen. Hij rent naar haar huis. Kaya's moeder deed open "Help me, mama" verder komt hij niet omdat hij buiten z'n adem is. Kaya's moeder snapt wat er aan de hand is en roept Kaya om een ambulance te bellen. Zelf gaat ze mee naar Sven's huis. Ze komen de woonkamer in Sven's moeder is nu helemaal blauw geworden en ademt bijna niet meer. Het ambulancepersoneel komt het huis binnen en gaan meteen met z'n moeder aan de slag. Ze leggen haar op de brancard en rijden haar de ambulance in. Ze rijden met spoed naar het ziekenhuis. Als ze daar zijn rijden ze z'n moeder naar binnen. Sven loopt mee ineens wordt hij tegengehouden "Blijf hier maar wachten jongen." Zegt een zuster. Kaya komt er aan gerend "Waar is ze?" Vraagt ze hijgend. "Ze zijn met haar bezig ik moest hier wachten." Op dat moment komt er een man in chirurgkledij naar hem toegelopen. Hij stopt voor Sven en knielt voor hem neer "Je moeder is heel erg ziek nu" verteld hij Sven terwijl de moeder van Kaya erbij komt zitten. "Ze kreeg antidepressivapillen en ze heeft er veel te veel geslikt als je langer was weggebleven was ze nu waarschijnlijk dood. Gelukkig leeft ze nog maar haar leven zal nooit meer hetzelfde zijn en dat geldt ook voor jou. Kun je de komende maanden ergens logeren? Want ze blijft hier nog wel een halfjaar ongeveer". "Hoe erg is het?" Vraagt de moeder van Kaya. "Is ze verlamd?" Vraagt Sven vol tranen. "Ze is tot haar middel verlamd vermoeden de artsen dus ze moet voor de rest van haar leven in een rolstoel" vertelt de arts. "Mogen we haar zien?" Vraagt Kaya "Het lijkt me beter dat jullie morgen komen" krijgt ze als antwoord. Sven kijkt Kaya aan en Kaya heeft hem een stevige knuffel. Kaya's moeder haalt de auto. Eenmaal thuis bij Kaya komt Boris de trap afgelopen "Wat mot hij nou hier?" Maar dan ziet Boris de tranen op Sven's gezicht.

Terwijl Sven en Kaya naar boven lopen vertelt Chloe Kaya's moeder het hele verhaal aan Boris. Boris slikt even "Das echt kut voor hem z'n moeder wilde hem gewoon laten barsten, zoiets doe jij toch niet hé mam?"

"Nee joh, ik hou zoveel van jullie en bovendien ik ben wel gelukkig zo alleen."

Kaya zit op bed Sven ligt helemaal opgekropt op de grond en zegt geen woord.

"Sven, lieve jongen het komt allemaal wel goed hoor ik zal je helpen laat jou niet alleen. Sven kijkt haar aan, op dat moment komt Chloe de moeder van Kaya binnen. "Je mag vanavond bij Kaya op der kamer slapen want jij mag Boris niet zo en dat kan ik me momenteel goed voorstellen" zegt ze "ik maak gelijk je bed op." Als dat eenmaal gebeurd is gaat Sven liggen op het opgemaakte bed en staart naar het plafond. Kaya gaat naast hem liggen. Sven houdt haar dicht tegen zich aan. Kaya geeft hem een kusje op z'n voorhoofd. "Ik ben verliefd op je" fluistert ze voorzichtig waarop Sven haar nog dichter tegen zich aan duwt. Kaya heeft een raam in haar plafond samen kijken ze naar de sterren en vallen in slaap. De volgende ochtend ligt

Kaya nog te slapen. Sven kijkt naar haar, ze is zo mooi, zo leuk wipneusje, zachte haren en ze is zo lief. Ineens beseft hij wat er gisteren allemaal is gebeurd 'n moeder in het ziekenhuis en vandaag zouden ze er naar toe gaan. Kaya wordt wakker en voelt dat Sven heel zenuwachtig is "We gaan vanmiddag naar je moeder toe ze is in goede handen" zegt ze met een ochtendstem. Ze lopen naar beneden het is nog vroeg maar Chloe zit al beneden. Ze heeft het ontbijt gemaakt speciaal voor Sven heeft ze flensjes gebakken. Ze maken nog wat afspraken met elkaar omdat Sven nog wel een paar maanden bij hen zal blijven.

Kaya loopt naar boven Sven loopt haar maar achterna. "Wil je douchen?" Vraagt ze als ze richting de badkamer lopen. "Ik ga wel douchen" zegt hij. "Vind je het dan erg als ik ondertussen in bad ga?" Vraagt Kaya. Sven kijkt haar en knikt voorzichtig van niet. Ze zet het water aan en kleed zich al uit. Sven voelt zich niet echt op 'n gemak maar doet toch maar hetzelfde. Onder de douche ziet hij hoe Kaya zich wast, hij voelt iets vreemds in 'n buik. Die zullen vast van de zenuwen zijn omdat hij vanmiddag 'n moeder gelukkig weer ziet. De dokter had nog gebeld dat het al wat beter ging. Als ze eenmaal in het ziekenhuis zijn aangekomen staan er 2 oudere mensen bij het bed van 'n moeder. 'n moeder zit al weer overeind, hij knuffelt haar "Sven" zegt ze "Dit zijn je andere opa en oma, dit zijn mijn ouders." Sven kijkt ze aan en lacht maar naar ze. Dan kijkt hij Kaya aan. Ze is lekker vrolijk en dat steekt 'n moeder aan. Ze is niet meer zo vrolijk geweest sinds 'n vader en broer dat ongeluk hebben gehad. Tegen het eind van de middag moet Sven weer naar weg. Hij neemt afscheid van 'n moeder en wilt weglopen. "Sven" zegt 'n nieuwe oma "Heb je misschien om morgen met ons mee te gaan, dan kunnen we mekaar wat beter leren kennen vind je dat goed?" Sven aarzelt hij kent hun helemaal niet en nou willen ze hem zo meenemen. "We laten het u morgen wel weten" zegt de moeder van Kaya en knipoogt naar Sven. Na het avondeten gaan Sven en Kaya naar boven. Ze willen sterren gaan kijken maar het is niet donker genoeg dus gaan ze nog wat spelletjes doen. Sven heeft al 4 x monopoly gewonnen en ze besluiten maar iets anders te gaan doen. Kaya pakt haar triviantspel en zij wint daar ook een paar keer mee. "Poef, ik ben het nu wel zat hoor" zegt ze na een paar uur. "Goed dan stoppen we" zegt Sven en ruimt de spellen op. Kaya loopt al naar beneden om lekker dingen te halen terwijl Sven haar matras uit haar bed haalt. Kaya komt weer boven "Zo het is nu wel donker genoeg" zegt ze en gaat lekker liggen op de matrassen. "Zie je dat hartje daar?" Vraagt Kaya "die is van mijn overleden rat." "Zie jij die 2 lichtjes daar naast elkaar?" vraagt Sven "Dat is mijn pa en mijn broer die over mij en mijn moeder waken." "Heej weet je eigenlijk al of je morgen gaat eten bij je nieuwe open oma?" Vraagt Kaya ineens. "Nou ik heb er helemaal geen zin in" zegt Sven. "Ik blijf veel liever hier bij jou en je moeder en zelfs bij Boris." Kaya kijkt opgelucht. "Gelukkig" zegt ze "dan hoef ik je niet te missen." "Ga je me anders missen dan?" Vraagt Sven plagerig. "Nou" lacht Kaya "Jah tuurlijk wel" Sven geeft haar een kus op haar voor hoofd. Ze kijken elkaar in de ogen en dan ineens kust Kaya Sven vol op 'n mond. Sven kust haar hevig terug. Ineens stoppen ze kijken mekaar in de ogen en dan vraagt Sven aan Kaya of ze met hem verkering wilt. "Tuurlijk" antwoordt Kaya "Met jou altijd" en kust hem vurig. Kaya trekt Sven op zich en ze kijken elkaar weer in de ogen. Kaya knikt en Sven begrijpt dat dit betekent dat ze verder wil dan zoenen. Hij zoent haar in haar nek. Heel voorzichtig en langzaam ritst hij haar vestje open. Hij laat 'n handen glijden over haar zachte borsten. Hij heeft dit nog nooit gedaan en hij is verschrikkelijk zenuwachtig Zo te zien vind ze het wel fijn. Kaya doet haar vestje helemaal uit en trekt bij Sven 'n trui uit. Ze liggen nu samen onder het maanlicht in hun blote buik. Kaya zoent Sven weer en gaat boven op hem zitten. Ze zoent hem in 'n nek en gaat met het puntje van haar tong over 'n buik naar beneden en knoopt 'n broek los. Sven rolt Kaya ineens om en maakt rustig haar bh-tje los en zoent haar weer in haar nek en streelt haar borsten. Hij gaat naar beneden met 'n mond en zoent haar borsten tot haar tepels helemaal hard zijn

dan gaat hij verder naar beneden en knoopt haar broek los en trekt hem uit. Hij zoent haar benen Kaya vindt het zo lekker dat ze al een beetje kreunt. Sven weet ff niet hoe hij daar op moet reageren. Kaya trekt Sven's broek ook uit. Ze doet haar nachtkastje open en laat Sven een condoom pakken zodat hij die om kan doen. Hij trekt Kaya's string uit en komt voorzichtig in haar. Kaya kreunt nog iets harder. Kaya's pupillen worden iets groter ziet Sven en Kaya wordt een beetje rood. Sven voelt ineens iets komen. Hij voelt iets op komen, het voelt heel raar maar wel lekker. Moet ik nu stoppen of doorgaan? Hij kijkt Kaya aan die vindt het wel lekker denkt hij want ze lacht. Kaya vindt het wel lekker dan ga ik door denkt Sven. Een paar minuten later liggen ze naast elkaar op hun bed naar de sterren te kijken. Sven streelt Kaya nog wat en fluistert in haar oor "ik ben verliefd op je" en geeft haar nog een kus. " ik ook heel erg op jou" zegt Kaya. Zo liggen ze nog even te kroelen en dan vallen ze in slaap.

3. Hoofdstuk 3 Kaya's cadeau.

Hoofdstuk 3 Kaya's cadeau.

Kaya viert morgen haar verjaardag, vandaag gaat Sven naar z'n moeder toe. Ze mag over een paar weken uit het ziekenhuis maar ze gaat dan wel naar een soort opvangcentrum. Ze krijgt ook therapie ze wil ontzettend graag dat Sven meegaat maar dat doet hij liever niet. "Hoi mam" zegt hij als hij de kamer van z'n moeder inloopt. "Ach jongen van me" zegt ze vrolijk "Ik mag over een paar weken lekker weg hier" "Hmm" antwoordt Sven. Hij hoopt maar dat het haar lukt, hij wil z'n moeder voorlopig niet kwijt. "En alles gaat lukken hoor" zegt ze vol vertrouwen. Kaya loopt inmiddels ook binnen, ze moest nog iets doen voordat ze kon komen. "Hallo" zegt ze "Ik heb gevraagd of je morgen bij mijn verjaardag mocht zijn en raad eens je mag komen!" Sven's moeder kijkt heel verbaasd naar Kaya die zo blij kijkt dan dringt het pas door tot haar en te begint te lachen van blijdschap. Ze geeft Kaya een knuffel "maare ik denk niet dat ik kan komen ik heb geen vervoer" zegt ze dan. "Ooh en als ik je op kom halen?" Zegt Chloe als ze binnenloopt. "Ik kom je dan morgen om 1uur ophalen en als je het niet erg vindt neem ik deze 2 mee." Zegt ze als ze Sven en Kaya bij hun schouder vast pakt. "Nou mam" zegt Sven "Dan ga ik maar hé tot morgen." "Dag mevrouw" zegt Kaya. Ze stappen de auto in. Als Chloe de moeder van Kaya de deur opendoet is Boris de slingers aan het ophangen. "Zo" zegt hij "Iedereen helpt dus ik ook". Sinds dat Sven tijdelijk bij hun inwoont is Boris heel erg veranderd, hij is veel aardiger geworden enz. Later die middag zijn ze bijna klaar als Sven ontdenkt dat hij geen cadeautje heeft voor Kaya. "Ik moet nog iets doen" zegt Sven tegen Kaya geeft haar kus en loopt de deur uit. Gelukkig heeft Kaya helemaal niks door. Hij loopt bij de juwelier naar binnen. "Goedendag, kan ik u ergens mee helpen" vraagt een medewerkster van de zaak. "jah ik zoek een ring voor mijn vriendin" verteld Sven haar. "Nou dan ik je eens kijken voor je" zegt ze en maakt een kastje open met allemaal ringen erin. Sven ziet al een hele mooie hij pakt en vraagt zich af of Kaya hem zal passen. Hij neemt hem toch maar "Die" zegt hij "Kunt u die inpakken?" vraagt hij. "Tuurlijk" zegt de medewerkster. Ze pakt het in, doet het in een tasje en geeft het aan Sven. Sven is alweer op weg naar Kaya's huis. Thuis bij Kaya moet hij het verstoppen ineens komt Chloe aan gelopen "Kom maar" fluistert ze "Ik weet er wel een plekje voor". Ze pakt het uit Sven's handen en loopt de keuken uit. Kaya ligt op bed waarschijnlijk kan ze niet wachten tot morgen. Hij gaat naast haar liggen en valt in slaap. De volgende dag wordt Sven wakker. Kaya is al beneden. Hij stapt uit bed en loopt naar beneden. Iedereen zit in z'n pyjama terwijl Kaya de cadeaus uitpakt. "Heej slaapkop heb op je gewacht maar het duurde zo lang dat ik alvast begonnen ben. Ze maakt nog een paar pakjes open. Chloe pakt Sven bij z'n arm en sleurt hem mee naar de keuken en geeft hem de ring. Hij stopt het gauw achter z'n rug en loopt naar boven. Een paar seconde na dat hij het onder z'n kussen heeft gelegd staat Kaya naast hem "Wat ben je aan het doen" vraagt ze. "Niks" antwoordt Sven en legt haar op bed. Hij loopt naar de badkamer om het bad alvast vol te laten lopen. Hij loopt weer naar Kaya die nog wachtend op bed ligt. Hij pakt haar op en loopt de badkamer in. Hij zet haar weer neer en kleed haar uit. Hij pakt haar dan weer op en zet haar in bad. Hij kleed zichzelf ook uit en kruipt erbij. Ze wassen elkaar en drogen elkaar af. 's Middags komt alle visite. Na een paar uur mag Kaya de cadeautje van de familie open maken. Sven rent naar boven om de zijne te pakken. Als hij terug komt is Kaya bezig met haar laatste cadeautje. Het is een nieuw truitje. Sven geeft zijn cadeautje en als Kaya het doosje op doet gaat Sven op z'n knieën

zitten en vraagt: "Wil je met mij verkering maar dan nu officieel"? Kaya kijkt hem aan en dan naar de ring en vliegt hem om z'n hals "met jou echt wel" zegt bijna huilend van blijdschap. Chloe huilt ook al bijna en de familie begint te klappen . De hele middag krijgt Sven complimentjes, alsof hij haar ten huwelijk heeft gevraagd. Zelfs van z'n moeder die een dag vrij kreeg van het ziekenhuis om er bij te kunnen zijn. 's Avonds tegen een uur of 2 is de familie weg. "Poeh" zegt Kaya als de deur dicht doet "wat ben ik moe maar wel heel gelukkig en kijkt naar haar ring en geeft Sven voor de zoveelste x vandaag een zoen. Ze gaat liggen op haar bed en Sven kruipt bij haar. Heerlijk denkt Sven ik lig lekker bij mijn vriendin en geeft haar een nachtzoen "ik hou van je" fluistert Kaya in z'n oor. "ik ook van jou".

4. Hoofdstuk 4 Het ongeluk feest.

Hoofdstuk 4 Het ongeluk feest.

De volgende dag is het feest voor al de vrienden van Kaya. Chloe gaat om 8 uur 's avonds weg en Boris zou uitgaan met een stel vrienden van hem. "Sven, Kaya komen jullie we gaan boodschappen doen" roept Chloe. "kom joh" zegt Sven tegen Kaya die zit achter de pc met haar vrienden te chatten. "hmm" antwoordt ze. Sven loopt al naar beneden. In de winkel aangekomen laden ze het winkelwagentje helemaal vol met allerlei chips en nootjes en snoepjes en dan komen ze bij de alcohol. "Mam" vraagt Kaya "Mogen we ook bier?" "Jah als er maar zuinig gedronken wordt ik heb geen zin om jullie vanavond naar boven te brengen omdat jullie dat zelf dan niet kunnen." "Okeej" antwoordt Kaya terwijl ze bier in het karretje legt. Kaya heeft al haar klasgenootjes uitgenodigd zelfs Lars een klein irritant ventje maar jah dacht ze hij hoort er toch ook bij. Thuis zetten ze alle spullen klaar. Na het avondeten komen de 1ste mensen al. Zo loopt de huiskamer langzaam vol. Iedereen is er al behalve Lars en dan komt een klein zwart gedaante binnen en loopt recht op Kaya af. "Hoi meis gefeliciteerd hé" Kaya draait zich om en ziet dat Lars daar staat om haar een hand te geven "Ooh hoi Lars dank je" antwoordt Kaya. Kaya praat wat met haar vrienden iedereen heeft het naar z’n zin. Kaya laat trots de ring zien die ze van Sven gekregen heeft. Haar vriendinnen kijken jaloers naar haar ring. "Mooie ring meis gekregen van je ouders?" vraagt Lars ineens die plotseling naast Kaya is gaan staan "Nee" zegt Kaya "Gekregen van mijn vriend". "Oow" antwoordt Lars "Dus je heb een vriend". Niemand wist dat Kaya en Sven iets officieels hadden. Het was weer vakantie en ze hadden nog niet met vrienden afgesproken. "Jah" zegt Kaya vol trots. "Wie mag dat dan wel niet zijn?" vroeg Lars "Oow jah dat zou jij wel weten hé" zegt Kaya en draait zich om. Het leek haar gewoon beter om niets te zeggen over Sven want Lars mag Sven niet zo. Het feest loopt tegen het eind van de nacht. Kaya loopt naar Sven "Kom schat we gaan dansen" zonder antwoord sleurt ze Sven de dansvloer op. Even later staat iedereen te dansen, dan komt Lars ineens naar Sven toe. "Hé ze heeft al een vriend hoor stomme kut sk&e8r" Lars begint tegen hem aan te duwen en te slaan. Sven komt met z’n hoofd tegen een punt van de tafel aan waardoor hij flauw valt. Alles is ineens zwart. Hij hoort alleen Kaya nog schreeuwen tegen Lars dat Sven haar vriend is. Sven probeert z’n ogen open te doen dan is hij wakker. Hij ziet lichten boven zich voorbij gaan hele felle lichten. Hij kijkt om zich heen en merkt dat hij in het ziekenhuis is en herinnert zich alles weer. Kaya rent naast het bed waar hij op ligt. Hij wil nog vragen aan Kaya waar haar vrienden zijn maar hij valt weer weg. Nu wordt hij wakker op een zaal naast hem staan Chloe, Boris, z’n moeder, opa, oma en Kaya. "Sven" zegt Kaya ineens en iedereen kijkt hem ineens aan. Hij wil iets zeggen maar er komt niks uit. Hij voelt zich verschrikkelijk moe. De dokter komt binnen "Dag jongen" zegt hij "je hebt een flinke klap gehad je hebt een scheurtje in je schedel en je sleutelbeen gebroken". Sven probeert z’n arm te bewegen maar het lukt niet. "Ik heb je medicijnen gegeven tegen de pijn" gaat de dokter verder de rest verteld hij tegen z’n moeder. Sven voelt zich ellendiger dan ooit. Als hij die pestkop ooit nog tegenkomt hé. Lars staat al jaren bekend als de pestkop van de school. Kaya fluistert allerlei lieve dingen in z’n oor. De dokter begint weer te praten tegen hem: "Het is verstandiger als je nog een paar dagen blijft want je hebt mogelijk een hersenschudding". Hij mag pas over 3 dagen naar huis hij verstaat er maar de helft van en hij heeft zo’n verschrikkelijke pijn en dan voelt hij de pijn wegtrekken dat is vast door de medicijnen. Langzaam voelt hij zichzelf in slaap vallen hij is ook zo moe. Paar

dagen later mag hij naar huis met z'n arm in het gips waar Kaya al 1000 maal op geschreven heeft. In de auto rijden ze langs dingen waarvan Sven zich niks kan herinneren. Thuis aan gekomen staat z'n moeder al te wachten met Kaya. Kaya is hartstikke blij en geeft Sven een dikke knuffel. "Sven ga eens gauw boven kijken er ligt een papiertje op je bed en 1tje onder je kussen die mag je als laatste lezen. Sven kijkt naar de trap en loopt naar boven. Er ligt inderdaad een papier op z'n bed. Sven leest het het is een gedichtje :

Verliefd

Van de wind zal ik je weerhouden
Als een windscherm op het strand.
Tegen de zon zal ik je beschermen
Als factor 15 zonnebrand.
Bij kou zal ik je verwarmen
Als de zon het zachte zand.
Maar het liefst ben ik gewoon bij je
Jij en ik hand in hand.

Hij pakt het papier onder z'n kussen vandaan. Hij heeft niet in de gaten dat Kaya bij de deur staat. Hij leest dit gedichtje ook:

Stromende liefde

Ik voel de liefde stromen als we zoenen
En mijn lichaam gaat te keer
Mijn hart maakt gekke sprongen
Elke keer steeds meer

Ik voel de liefde stromen als we zoenen
Het maakt wat los in mij
Heerlijk die gedachte al
Dat ik straks weer met je vrij.

Sven moest even slikken ze schreef precies wat hij voelde bedacht hij zich ineens. Hij kreeg in de gaten dat Kaya achter hem stond en draait onverwacht om en geeft haar een intense zoen. "Wat ben je toch een schat, maar wel lekker de mijne" zegt hij en geeft haar nog een zoen.

5. Hoofdstuk 5 Nieuwe Familie

Hoofdstuk 5 Nieuwe Familie

De moeder van Sven had waarschijnlijk al haar familie en vrienden gebeld want de volgende dag zat de heel huiskamer vol met allemaal mensen. Sven herkende alleen z'n oma en opa. Die had hij leren kennen in het ziekenhuis. "Oow jongens kijk eens dat is nou mijn zoon Sven" vertelde z'n moeder vol trots. Sven had echt geen flauw idee wat hij moest zeggen maar kon wel verstaan wat ze over hem zeiden. Hij was gelukkig 2 talig opgevoed dat maakte het praten met Kaya veel makkelijker. "Sven kijk eens "zei z'n moeder toen ze wees naar een jongetje met blond haar van een jaar of 6 "Dit is je neefje Jorick" zei ze. Sven bekeek het jongetje en het leek hem wel een aardig kereltje. "En dit is" ging z'n moeder verder. Hij zag het meisje heel verlegen staan achter z'n moeder. Hij hoorde alleen Savanna dat zal haar naam wel zijn. Sven ging op z'n hurken zitten en keek haar aan "Hallo"zei hij "ik ben Sven en jij" Het jongetje begon enthousiast te vertellen over hem en z'n zusje. "En hebben jullie nog neefjes en nichtjes?" vroeg Sven. Het jongetje knikte hevig van niet. "Jij bent de enige" zei hij "Alleen vertelde mama ook dat ik een hele grote neef zou moeten hebben waar is die?" vroeg hij Jorick nieuwsgierig. Sven wist niet hoe hij moest reageren maar gelukkig kwam de moeder van de kinderen eraan. "Kom maar"zei ze "Ik vertel het jullie wel" de kinderen klommen bij haar op schoot en ze begon te vertellen. Bij Sven kwam alles weer boven. Hij kon z'n tranen niet tegen houden en liep huilend naar boven. Hij zette de cd speler aan en draaide de lievelings cd van z'n broer nirvana stond erop. Sven ging op z'n bed liggen en voelde zijn tranen langs z'n wangen in z'n oor lopen. Zijn neus begon ook aardig vol te zitten hij ging een zakdoek pakken. Beneden ging de bel Sven's moeder deed open en ze wijste naar boven. Kaya liep de trap op. Ze was lekker vrolijk opgestaan vandaag en had zin om iets leuks te doen. Ze treft Sven op z'n bed huilend aan. Ze ging erbij liggen en troostte hem. Sven pakt haar vast en drukt haar tegen zich aan. "Dag Schoonheid van me" fluisterde hij zachtjes. En pakt haar nog steviger vast. Sven begint haar kusjes te geven in haar nek. Kaya reageert hierop door hem te kietelen. "Ooh wat ben jij een stout meisje vandaag" zegt Sven plagerig en kietelt haar heel erg hard terug. Kaya kan totaal niet tegen kietelen en gilte het uit. Beneden stopt de visite met praten. Sven's moeder roept naar boven "Gaat alles wel goed hier" vraagt ze aan Sven terwijl ze vanuit beneden naar boven roept. Ze hoort dat Sven Kaya aan het kietelen is en maakt zich gelijk geen zorgen meer. "We komen zo naar beneden hoor" roept Sven naar z'n moeder. Hij pakt Kaya op en legt haar op z'n schouder. Kaya vond het best eng "Sven zet me alsjeblieft neer ik vind dit eng hoor" vraagt ze. Sven heeft er alleen lol om hij loopt gewoon vrolijk naar beneden en zet haar in de huiskamer pas weer op de grond. Alle de visite keek Sven aan alsof hij iets misdaan had. Gelukkig begon z'n moeder tegen hem te praten "We dachten dat het leuk zou zijn als je Jorick en Savanna een keer mee zou nemen naar een pretpark ofzo dan kunnen jullie elkaar beter leren kennen, lijkt het je wat?" vraagt ze. Sven kijkt Kaya aan, die knikt dat ze het heel leuk zou vinden. "Oke" antwoord hij "Lijkt me leuk". In de hoek van de kamer ziet hij z'n neefje en nichtje dansen van blijdschap. Wat zijn kleine kinderen toch leuk denkt hij bij zichzelf. Hij zou best wel een broertje of zusje erbij willen hebben maar jah dat zal er voorlopig niet in zitten. Hij ziet z'n moeder voorlopig nog in rouw van z'n vader en z'n broer. Dat zit hij trouwens nog ook hij wil helemaal geen nieuwe vader, hij wil z'n eigen vader terug. Tegen het eind van de

middag gaat alle visite weg. Sven zou samen met Kaya het eten klaar maken. Ze gingen pannenkoeken eten. Kaya probeert het pak meel van de plank af te halen. Sven stoot haar aan en ze laat het pak vallen de keuken ziet er wit van. Sven ruimt het gauw op voordat z'n moeder binnenkomt. Dit lukte niet echt goed want kaya's zwarte krullende haren waren nu ineens wit. Kaya maakt het beslag vast klaar en begint al met bakken. Toen Sven eindelijk klaar was had Kaya al een hele stapel gebakken. Sven pakte ook maar een pan en ging haar helpen. Sven wilde z'n pannenkoek omdraaien dus gooit hem in de lucht maar de pannenkoek komt niet meer terug. Terwijl Sven naar boven kijkt en dan valt de pannenkoek op z'n gezicht. Hij hoort Kaya lachen en dan komt z'n moeder binnen die schiet ook in de lach als ze Sven zo ziet stuntelen om de pannenkoek van z'n gezicht af te halen. Ze hadden nu wel genoeg voor 3 personen. De visite bleef best lang dus aten ze laat. Na het eten kijken ze nog wat televisie en gaan dan naar boven. Eenmaal op bed liggend vraagt Sven ineens: "Zou jij later kinderen willen?" Kaya kijkt hem schuin kijkend aan "Jah en dan allemaal van die kleine svennetjes krijgen zeker." Zegt ze en steekt haar tong uit. Samen lachen ze en vallen in slaap.

6. Hoofdstuk 6

Het Pretpark.

Hoofdstuk 6 Het Pretpark.

"Sven, Kaya komen jullie naar beneden?" vraagt Sven's moeder. "Jorick en Savanna zijn er al". Sven kleed zich snel aan. Vandaag gaat hij met Kaya en zijn neefje en nichtje naar een pretpark speciaal voor wat kleinere kinderen. De moeder van Jorick en Savanna de tante van Sven brengt hun erheen. Terwijl ze erheen rijden zitten Jorick en Savanna al te vertellen waar ze allemaal in zouden willen. Sven wordt er eerlijk gezegd een beetje moe van maar Kaya praat vrolijk met hun verder. Ze kan heel goed met kinderen omgaan ze wil later ook met kinderen gaan werken. Sven weet nog niet wat hij wil worden hij ziet het allemaal wel. Over een paar weken gaan ze van school naar een campus om kennis te maken met allerlei beroepen dan kiest hij wel. "Zo nog een half uurtje rijden jongens dan zijn we er" vertelt de tante van Sven aan de kinderen. Een half uur later rijden ze het terrein op. Jorick kijkt zijn oogjes uit naar de auto's en Savanna kijkt naar de attracties die je al kunt zien staan. Ze lopen naar de ingang van het pretpark. Sven's tante betaalt en ze geeft haar kinderen een zoen op hun voorhoofd. Die hebben niet eens in de gaten dat hun moeder weg loopt zo spannend kijken ze om zich heen. Ze lopen met zijn alle het park in. Sven ziet een bord staan Sprookjesbos staat erop. "Heej jongens willen jullie naar het sprookjesbos?" vraagt hij. De kinderen kijken hem aan en lopen het pad al in voordat ze antwoord geven. Eerst komen ze bij het huisje waar Hans en Grietje in gevangen zitten. "Oow kijk" zegt Savanna "Daar is de heks" en ze wijst naar een deurtje wat opengaat en er komt een gezicht naar buiten "Knibbel knabbel knuisje wie zit er aan mijn huisje" zegt het poppetje. Savanna vindt het een beetje eng en kruipt dicht tegen Sven aan. Ze lopen verder en komen bij Doornroosje aan. "Slaapt ze nou echt" vraagt Jorick die op zijn tenen staat om het een beetje goed te kunnen zien. "Ik denk het wel hoor" antwoordt Sven en pakt Jorick op zodat die het beter kan zien. "Ze is wel mooi hè;" fluistert Jorick tegen Sven. "Jah" zegt Sven "Net zo mooi als Kaya hè;" Sven kijkt Kaya aan en ziet dat ze bloost. Bij elk sprookje dat ze tegen komen maakt Sven een foto van de 2 kinderen. "Sven" vraagt Savanna voorzichtig "Mogen we nu met jou op de foto?" Sven kijkt Kaya aan en ze pakt het fototoestel uit zijn handen. "Ga maar gauw staan" zegt ze. Ze maakt een mooie foto met roodkapje en de boze wolf op de achtergrond. Ze lopen het sprookjes bos uit. Na gaan ze naar het park waar hele leuke attracties zijn voor de kinderen. Ze komen bij Carnaval Festival. "Jah" roept Savanna "Daar wil ik wel in hoor" en ze wijst naar de ingang. Ze lopen naar de ingang en gaan in de rij staan. Ze kunnen bijna helemaal doorlopen. Ze stappen in het karretje ze kunnen er met zijn vieren in maar dan moet de kinderen wel op schoot. Savanna zit bij Sven op schoot en Jorick bij Kaya. Sven voelt zich net een vader. Hij vraagt zich af hoe zijn eigen kinderen er later uit zouden zien. Maar 1st denkt hij van mijn leven genieten en kijkt naar Kaya die alles aanwijst voor Jorick. Savanna kijkt haar ogen uit en vind alles heel mooi. Op het einde van de rit wordt een foto gemaakt dan stappen ze uit. Bij de uitgang kun je de foto bekijken en dan als je wilt kopen. Vanuit de uitgang lopen ze naar het doolhof dat vinden Kaya en Sven ook wel leuk. Ze lopen het doolhof in Sven met Jorick in zijn hand en Kaya met Savanna. "Zullen we scheiden en dan proberen elkaar terug te vinden?" vraagt Sven aan Kaya die antwoordt. "Als we ieder Savanna of Jorick meenemen wel hun mogen niet alleen hoor!" "Nee!" zegt Sven dat snapte hij ook wel. Ze willen Jorick en Savanna een hand geven maar die zijn nergens te bekennen. "Savanna, Jorick waar zijn jullie?" roept Kaya ongerust. "Sven als

jij wacht bij de uitgang blijft ga ik zoeken okeej?" Sven begreep wel dat dit niet het moment was om tegen te spreken. Hij loopt naar de uitgang. Ongeveer 20 minuten later komt Kaya bij Sven aan en kijkt om zich heen. "Ik hoopte dat ze bij jou waren" en ze kijkt Sven aan met de angst in haar ogen. Op dat moment wordt er iets gesproken door een microfoon. "Willen Sven en Kaya hun kinderen bij de ziekenpost ophalen ze zijn hier" "Sven kijkt Kaya opgelucht aan gelukkig denkt hij ze zijn terecht. Terwijl ze aankomen bij de ziekenpost rennen de 2 kinderen op hun af met een hun armen wijd en omhelzen Sven en Kaya alsof ze hun geen jaren hadden gezien. "We waren jullie kwijt" vertelt Savanna "en toen kwam er een hele grote man naar ons toe gelopen en die bracht ons hierheen." Nou wat waren ze blij dat ze Sven en Kaya weer zagen ze raakten niet uitgepraat over hun klein avontuurtje. De hele dag hadden ze het erover. Tegen het begin van de avond werd Sven gebeld. "Hallo" zei Sven terwijl hij op nam. "Okeej" zei hij. Kaya kijkt hem aan en vraagt wie het was. "Het was tante Marga of wij zometeen richting uitgang wilde lopen over een kwartiertje is ze er" Savanna en Jorick keken sip naar Sven. "We willen helemaal nog niet naar huis". Als ze richting de uitgang lopen zien Sven en Kaya dat Jorick en Savanna lopen alsof ze slapen. Sven pakt Jorick op en die legt z'n hoofd op Sven's schouder. Kaya pakt Savanna op die valt meteen in slaap. Als ze het parkeerterrein oplopen zien ze de auto al staan. Tante Marga stapt meteen uit als ze ziet dat de kinderen slapen. Ze pakt ze over van Sven en Kaya en legt ze op de achterbank. "Zo" zegt ze die "Zullen vanavond flink moe zijn". Sven en Kaya stappen ook in Kaya gaat achterin tussen de kinderen die gewoon doorslapen. Als ze eenmaal thuis afgezet worden wordt de deur al open gedaan door Sven's moeder. "En hebben jullie het leuk gehad?" vraagt ze terwijl ze Sven en Kaya een kus geeft. Sven knikt alleen eerlijk gezegd vind hij kinderen heel vermoeiend. Hij loopt naar boven. Morgen moet hij alweer naar school dan gaan ze het project bespreken z'n moeder moet ook mee. Kaya loopt hem achterna. Als ze boven zijn gaan ze op bed liggen en praten nog wat na en gaan dan slapen. De volgende dag moet Sven om 10:00 op school zijn. Kaya is al naar haar moeder die moest ook mee. Morgen is het zover dan gaan ze voor 6 maanden lang naar een beroepen campus. Dat is soort kamp waar je met allerlei beroepen krijgt ze maken. Je moet bijvoorbeeld iemand verplegen of een huis bouwen. Sven heeft er echt zin lekker geen school en wel bezig zijn om te leren voor je beroep. Sven heeft samen met z'n moeder z'n koffer al ingepakt. "Ding-dong" dat is de deurbel dat zal Kaya wel met haar moeder zijn. Ze kwamen hem en z'n moeder ophalen omdat z'n moeder zelf nog geen auto mag rijden vanwege de medicijnen ook omdat ze in de rolstoel zit. Als ze de school komen zien ze dat de hal helemaal veranderd is in een soort marktplaats overal staan kraampjes met allerlei informatie over een bepaald beroep. Voordat ze verder lopen moeten ze een formulier invullen allemaal persoonlijke gegevens voor morgen en de komende 6 maanden. Ze lopen nadat ze het formulier in hebben gevuld de hal verder in. Kaya loopt al naar een kraampje met allemaal foto's van kinderen. Kaya sleurt Sven mee naar het kraampje. "Kijk nou hoe lief" ze wijst naar een foto van een pasgeboren baby'tje. Sven vindt het wel lief maar meer ook niet. Hij vind kinderen heel lief enzo maar voorlopig wil hij ze zelf niet hebben. Met deze gedachten loopt Sven de hele tijd in z'n hoofd te spoken zou Kaya nu al een kind willen dat kan toch niet ze is nog zo jong. Hij ziet haar echt nog niet lopen met een baby'tje van hun zelf. Sven heeft die nacht een raar gevoel en als hij slaapt droomt hij dat hij vader wordt. Hij voelt zich niet goed als hij wakker wordt en hij besluit er met Kaya over te praten. Sven slaapt al sinds een paar weken weer thuis z'n moeder is weer thuis in haar vertrouwde omgeving.

7. Hoofdstuk 7 De campus

Hoofdstuk 7 De campus

Sven kleed zich gauw aan en loopt naar beneden hij probeert nog een boterham binnen e krijgen voordat ze weg moeten. Z'n moeder had zich vergist met de tijd. De bus vertrekt een half uur eerder. Sven loopt naar de auto met een koffer in z'n hand. De koffer van z'n vader hij ruikt ook nog steeds naar z'n vader. Sven mist z'n vader en z'n broer niet meer zo heel erg als in het begin maar ze vergeten zal hij nooit doen. Hij heeft een armbandje om z'n arm dat z'n vader voor had gemaakt toen hij geboren werd. Hij heeft het zelfs al 4 keer groter moeten maken omdat het te klein werd voor z'n pols. Sven zal dat nooit vergeten hij heeft het altijd aan en doet het nooit af. Sven komt op school aan. De bus staat er al en al z'n klasgenoten staan al te wachten bij de deur. Terwijl Sven uitstapt komt Kaya op hem afrennen en vliegt hem om z'n hals "heb je gemist vannacht" fluistert ze in z'n oor en geeft hem daarna een zoen. Samen pakken ze Sven's koffer uit de auto en zetten hem op de straat. "Jammer hacute;" zegt Kaya "Op de campus mogen we niet bij elkaar slapen." Ze kijkt Sven verdrietig aan. "Nou" zegt hij "Ik zal elke minuut bij je zijn hoor wees maar niet bang" en geeft Kaya een zoen. Ze stappen de bus in. Als ze een tijdje op weg zijn voelt Kaya zich ineens niet goed . Ze vertelt tegen Sven dat ze even naar de wc gaat voor de zekerheid. Even later gaat ze weer terug zitten. "Gaat het wel goed met je" vraagt hij. "Je ziet een beetje bleek". Hij kijkt haar in haar gezicht aan. "Nee ik weet dat ik wit zie enzo heb ook geen idee wat er mis is met me." Sven besluit om toch nu even met Kaya over z'n droom te praten dan heeft hij eindelijk een idee wat Kaya later zou willen. Sven vertelt haar over z'n droom. Kaya kijkt hem aan en zegt "Sven maak je daar nou niet druk om ik hou het voorlopig bij m'n oppaskindjes". Sven is opgelucht als hij dat hoort. Kaya loopt weer richting de wc maar voor ze de deur open doet moet ze spugen. Sven kijkt achterom omdat hij het geluid hoorde en ziet dat Kaya het is. Hij loopt naar haar toe en zegt "Ik geloof echt dat je naar de dokter moet ofzo hoor!" Kaya kijkt hem aan en begint te huilen. "Ik weet ook niet wat er met me aan de hand is en naar de dokter durf ik niet" vertelt ze. "En als we nou samen gaan?" vraagt hij. Hij voelt dat er iets niet goed is. Als ze weer zitten op hun stoelen vraagt Sven of Kaya echt niet weet wat er is. Een paar maanden later als Kaya helemaal nergens meer last van heeft krijgen ze post. Een kaartje lijkt het wel. Sven loopt naar Kaya's hut en loopt naar binnen. Hij weet haar bed wel te vinden na die maanden dat ze zo ziek is geweest. Ze zit lekker te kletsen met haar vriendinnen. Sven doet z'n vinger voor z'n lippen als gebaar dat ze niks moeten zeggen. Hij pakt Kaya ineens vast en die schrikt zich rot. Ze ziet dat het Sven is en is gelijk vrolijk. "Heej" zegt ze "Je hebt iets bij". Ze ritst het uit Sven's handen en maakt het open. "Aah wat lief" zegt ze als ze het kaartje leest. "Van Tante Marga jorick en Savanna lief hacute;" ze geeft het kaartje aan Sven. Sven ziet een foto van een baby's; hij vind het wel lief. Op de achterkant staat:

Hoi Sven en Kaya

We missen jullie heel erg en we hopen jullie gauw te zien.

Onze mama schrijft dit omdat wij nog niet zo goed kunnen schrijven.

We vonden het heel leuk in het pretprak.

Xxxxx jes Jorick en Savanna.

Kaya laat het aan haar vriendinnen zien. Die zwijmelen helemaal weg bij de foto van het baby'stje. Kaya voelt zich ineens weer niet lekker worden en rent naar de wc. Sven vraagt aan haar vrienden of ze daar de laatste dagen weer las van heeft. De volgende dag heeft Kaya samen met Sven een afspraak gemaakt bij de dokter. Ze willen nu toch wel weten wat het was geweest wat Kaya zo ziek maakt. 'S Avonds gaat het ook niet beter met Kaya ze ziet nog steeds harstikke bleek en om het half uur moet ze overgeven. De nacht mag Sven van hun mentor bij Kaya blijven. Sven is blij dat hij haar over heeft kunnen halen om naar de dokter te gaan. Want ondanks dat ze bijna niks binnen houdt wordt ze toch een beetje dikker. Hij kan het niet al te goed zien want ze loopt de laatste paar dagen alleen maar in haar pyama. De ochtend breekt aan. Sven kijkt op 'n horloge het is 7 uur. Hij heeft de hele nacht wakker naast haar gezeten. Hij maakt haar wakker over een half uurtje moeten ze bij de dokter op zijn. Gelukkig zit hij op de campus. Hij laat andere kinderen zie wat zijn werk inhoud. "Kaya kom wakker worden" fluistert Sven "We moeten naar de dokter weet je nog". Kaya wordt wakker en kijkt Sven aan en ineens rent ze weer naar de wc. Even later komt ze naar buiten ze heeft zich maar aangekleed. "Ik kreeg mijn broek niet meer aan dus heb maar een joggingbroek aangedaan hoor!" ze zegt tegen Sven. Sven vindt het erg raar dat Kaya zo veranderd is de laatste maanden. Ze zullen zo de oorzaak er van te horen krijgen. Ze pakt Sven's hand vast en ze lopen samen naar het gebouw waar de dokter zit. Als ze bij de dokter aan komen mogen ze meteen doorlopen naar een behandelkamer.

"Zo" zegt hij "Gaat jij daar maar eens liggen". Hij vertelde dat hij alle klachten al had gehoord van hun mentor. "Ik ga je even onderzoeken hoor" zegt hij terwijl hij met 'n handen bij haar maag voelt. Sven vraagt waar het aan kan liggen dat ze steeds een beetje dikker wordt terwijl ze geen eten binnen houdt. "Hmm" zegt de dokter "Dan wil ik toch even dat we deze test even doen." Hij geeft een potje aan Kaya en brengt haar naar een hokje. "je moet erin plassen" geeft hij haar nog als informatie. Als Kaya even later met het potje terug komt. Pakt hij het potje uit Kaya's handen en loopt ermee weg. "Wacht hier maar even" zegt hij. Sven en Kaya kijken elkaar woordeloos aan. Ze hebben allebei geen flauw idee wat de dokter voor een test heeft gedaan. Een kwartiertje later komt de dokter weer binnen en gaat achter 'n bureau zitten. "Net zoals ik al in gedachten had" begint hij "Kaya je bent zwanger". Sven moet even slikken heeft hij dat nou goed verstaan is Kaya zwanger. "Hoelang al?" vraagt ze. "Dat wil ik nog even kijken dan moeten we een echo maken" zegt hij. Kaya kijkt Sven met angst in haar ogen aan. Sven weet niet hoe hij moet reageren. "Ik ga wel mee" is het enige wat hij kan uitbrengen. Wat hadden ze verkeerd gedaan? Vroeg Sven zich af toen ze naar een andere ruimte liepen. De dokter maakte de echo en liet de kloppingen van het hartje horen. "Op de echo te zien ben je ongeveer 4 maanden zwanger". Kaya durft niet naar Sven te kijken maar Sven pakt haar hand vast en fluistert tegen haar "Het komt wel goed" het klonk niet heel overtuigend maar zo voelt het voor Sven ook niet. Kaya krijgt medicijnen zodat ze haar eten kan binnen houden. Als terug lopen vraagt Sven "Wist jij hiervan?" terwijl hij Kaya aankijkt "Nee ik had ook niet gedacht dat ik zwanger zou zijn". Ze lopen verder totdat ze bij de deur zijn van Kaya's hut. Voor de deur staat Kaya stil "Sorry ik snap het niet" zegt ze huilend. Sven pakt haar vast en troost haar "We hebben het samen gedaan je kunt er niks aan doen". Hij pakt haar hoofd vast en geeft haar een zoen. "Ga het je vrienden maar vertellen dat we ouders worden" zegt Sven lachend. Kaya is al wat vrolijker. "Sven wanneer vertellen we het onze familie?" vraagt Kaya. "Dat bespreken we nog wel" zegt hij. Hij kust haar en doet dan de deur open en laat haar naar binnen lopen en doet dan de deur achter haar dicht.

8. Hoofdstuk 8 De Zwangerschap

Hoofdstuk 8 De Zwangerschap

Je kunt nu al echt zien dat Kaya zwanger is Kaya's buik is al aardig gegroeid ze is nu al ruim 8 maanden zwanger. Ze gaan morgen alweer naar huis. Sven en Kaya hebben hun ouders het grote nieuws gezegd. Ze reageerde niet enthousiast en waren heel ongerust. Kaya heeft samen met Sven en haar vriendinnen nieuwe kleren gaan kopen want die oude broeken passen haar echt niet meer. Kaya is benieuwd of ze haar koffer ooit dicht gaat krijgen. Ze heeft nu verzorging en krijgt zometeen haar eindcijfer. Ze hoopt dat het voldoende is ook al is ze wel eens afwezig geweest vanwege haar omstandigheden noemde haar mentor dat. "Kaya Homas een 6,5" hoort ze ineens. Oow gelukkig denkt ze een 6,5.

"ZZZZZ" de bel gaat de les is afgelopen. Ze heeft zometeen zwangerschapsgym. Ze is benieuwd wat ze vandaag allemaal gaan doen. Sven gaat deze keer mee omdat het de laatste keer is hier op de campus. Die vrouw is altijd heel aardig geweest tegen Kaya. Ze vertelde Kaya een keer dat ze ook zwanger was toen ze 17 was alleen toen haar vriendje dat hoorde liet hij haar in de steek. Ze had het kindje laten weghalen en heeft er altijd spijt van gehad. Kaya had geen keus meer ze kon het niet laten weghalen daar was het al te laat voor. En toch heeft ze er geen spijt van. Sven en zij gaan er het beste van maken meer kunnen ze toch ook niet doen. Ze is wel gelukkig dat Sven haar niet heeft laten zitten. Hij vond zich nog veel te jong voor kinderen maar nu het eenmaal eraan komt vind hij het alleen maar spannend. Toen Kaya voelde dat het kindje trapte wilde Sven dat ook voelen en dat vond hij geweldig. Trots vertelde hij aan z'n vrienden dat hij het kindje had voelen schoppen. Z'n vrienden vinden het allemaal wel leuk maar zelf vader worden moeten ze niet aan denken. Kaya loopt naar het gymlokaal waar de lerares alles al klaar zet. Sven komt ook aanlopen. "Hoi" zegt hij terwijl hij haar een kus geeft en haar buik streelt. Ze gaan vandaag werken met de skippyballen die schijnen heel erg ontspannend te zijn. Ze willen het er ook vandaag over hebben hoe Kaya wilt gaan bevallen. Ze ziet er wel een beetje tegenop. Ze heeft ongeveer nog een maand voordat ze uitgerekend is. Sven moet Kaya helpen om haar lichaam gestrekt op een bal te leggen en dan weer ontspannen. Sven is er helemaal niet bij met z'n gedachten. Hij vind het ook allemaal zo spannend. Dat hij straks vader is kan hij niet geloven. Sven wordt wakker. Hij kijkt om zich heen en ziet dat al z'n vrienden bezig zijn met inpakken. Gelukkig heeft hij dat vannacht allemaal gedaan. Ineens gaat de deur van hun hut met een zwaai open. Sven ziet alleen een paar benen. De benen komen op hem af dan ziet hij dat Kaya het is "Heej slaapkop" zegt ze. Ze is vandaag hartstikke vrolijk ze ziet haar moeder straks weer. "Heb je er zin in?" Sven kijkt haar aan. "Ik bedoel zin om naar te huis" zegt ze en steekt haar tong uit. De mentor komt binnenlopen "Heej jongens de bus vertrekt binnen een half uur". Hij kijkt naar Sven die nog in bed ligt en zegt: "Je mag wel opschieten". Sven stapt uit z'n bed en kleed zich snel aan. Kaya is haar spullen al halen. Gelukkig helpen veel mensen haar met haar spullen. Als ze eenmaal in de bus naar huis zitten wrijft Kaya constant over haar buik. Haar moeder zou vast iets zeggen over haar buik. Alleen heeft ze geen flauw idee hoe haar moeder zal reageren als ze haar echt zo ziet. Aan de telefoon vond ze het wel leuk maar je weet nooit hoe ze in het echt reageren. Oma worden is toch heel wat en zeker als je kind nog maar 17 is. Moeder worden als je 17 bent ook bedenkt Kaya zich ineens. Ze zal niet meer zoveel vrije tijd hebben als 1st. Ze hoopt maar dat de aanstaande oma's een keer willen oppassen. Als de bus een paar flinke bochten neemt voelt Kaya de baby verschuiven. Sven probeert haar een beetje

tegen te houden. Ze zit nu voor het raam en droomt een beetje weg. Over een paar weken is ze een moeder. Hoe zal de baby eruit zien? Zal die op Sven lijken of juist op haar of op allebei? Ze wordt zo nieuwsgieriger met iedere dag die dichter bij de bevalling komt. Een paar uur later kwamen ze hun dorp weer in gereden. De school was nu dichtbij dus de moeders ook. Kaya werd plotseling heel zenuwachtig. Sven durfde eigenlijk niet zo goed de bus uit te stappen en dan z’n moeder te zien. Hoe zou je reageren als ze hem en Kaya zien lopen hand in hand en Kaya met een dikke buik, hoogzwanger. Toch stapt hij de bus uit maar hij ziet z’n moeder nergens. Hij ziet alleen Chloe de moeder van Kaya. Hij helpt Kaya de bus uit die kijkt ook zoekend om zich heen en ontdekt Sven’s moeder ook nergens. Wel ziet ze haar moeder en loopt ernaar toe. "Hoi mam" zegt ze tegen haar moeder die haar ogen laat vallen over Kaya’s lichaam. "Hoi meis, jezus jij bent gegroeid" zegt ze met een goed gehumeurde stem. Sven komt bij hun staan. "Hoi Chloe heb je soms mijn moeder gezien?" Hij kijkt Chloe aan maar die knikt nee. Oow denkt Sven als er maar niks is gebeurd bedenkt hij ineens. Sven heeft haar gisteren nog gebeld maar hij had ook verteld dat hij vader zou worden en daar schrok z’n moeder nogal van. Hij heeft het haar niet eerder durven te vertellen. Hij was bang dat ze weer helemaal gek zou worden en weer die pillen zou slikken. "Je mag wel met ons meerijsen hoor ik zit je thuis wel af" zegt Chloe. Wat heeft Kaya toch een lieve moeder waarom overkomt hem alleen maar ellende met z’n ouders. Heeft hij iets misdaan ofzo? Ze stappen de auto in. Ze rijden z’n straat in Sven ziet dat er helemaal niks is veranderd. Hij geeft Kaya een kus "Tot morgen" en loopt naar de deur. Hij pakt z’n sleutel en wilt de deur open draaien. Hij merkt dat de deur op het ochtend slot zit. Hij loopt naar binnen niemand te bekennen. Waar zou ze heen zijn? Hij loopt de huiskamer in en ziet een briefje op de tafel liggen. Het is van oma of hij haar zo snel mogelijk wil bellen. Sven toets het nummer in en krijgt z’n opa aan de lijn. "Hoi met Sven ik moest bellen zodra ik thuis was?" Opa was even stil en toen kreeg hij te horen dat z’n moeder weer in het ziekenhuis ligt op de intensive care. "Oma is bij haar" vertelt z’n opa. "Ik kom je wel ophalen" en de hoorn wordt neergelegd. Sven valt op de grond. Waarom denkt hij waarom nou het ging toch goed met haar waarom nou mijn moeder waarom kan ze niet gelukkig zijn? Opa kwam hem zo ophalen. Sven wist niet wat hij in die tussentijd moet doen. Hij belt Kaya en legt haar alles uit. Ze wil meteen komen "Nee doe maar niet" zegt hij haar. "Laat me 1st alleen gaan" aan de andere kant van de lijn valt een stilte. Buiten stopt de auto van z’n opa al "Ik moet gaan doeg love you" zegt hij nog en hangt dan op. Sven stapt in. Opa probeert uit te leggen aan Sven wat er gebeurd is. "Ze heeft vannacht alweer een overdosis pillen genomen". Sven had al die pillen toch opgeruimd? Hij kan zich niet herinneren dat hij ergens die pillen had laten liggen. De auto stopt voor het ziekenhuis. "Loop maar vast ze ligt op kamer 3032". Sven stapt uit en loopt naar binnen het kamernummer is 3032 dat is dus op de 3de verdieping. Hij stapt de lift in samen met andere mensen die hebben allemaal iets in hun handen voor de zieke die ze gaan bezoeken.

9. Hoofdstuk 9 Moederellende

Hoofdstuk 9 Moederellende

Sven loopt op de gang te zoeken naar kamer 3032. Als een zuster ziet dat Sven loopt te zoeken zegt ze hem waar de kamer is. Sven loopt naar binnen. Hij ziet 'n oma aan een bed zitten. Hij loopt naar het bed toe. Hij ziet een persoon liggen met allemaal slangetjes aan zich en word duidelijk beademd. Als hij dichterbij komt ziet hij dat het 'n moeder is. Sven moet even slikken dan praat 'n oma ineens tegen hem: "Ze is ver heen ze was bijna dood" 'n oma's tranen stromen over haar wangen. Sven wilt haar troosten maar krijgt 'n voeten niet van de grond. Hij voelt zich ineens heel ziek worden. Hij wou dat Kaya bij hem was maar die zit thuis. Zou hij haar opbellen of zou ze dat erg vinden? Sven weet het niet en besluit maar op haar niet te bellen. Het enige wat hij nu nog wil is dat er niks was gebeurd met 'n moeder dat ze hem gewoon op kwam halen van 'n schoolexcursie. Sven houdt verschrikkelijk veel van 'n moeder maar soms wou hij dat ze niet zo depressief was en dat zijn vader en broer er nog waren. Waarom moet zijn leven nou zo zijn? Heeft het een bedoeling om dit allemaal mee te maken? Hebben andere mensen dit ook doorstaan? Sven begrijpt het niet hij weet dat 'n moeder 'n vader mist maar ze kan hem toch niet in de steek laten? Hij pakt 'n moeders hand vast "Mam waarom wil je me in de steek laten"?Hij krijgt geen antwoord want 'n moeder ligt in coma. Kaya komt de kamer binnen. "Hoi" zegt ze tegen Sven en geeft hem een knuffel "Ik wilde je weer zien en zag dat je niet thuis was dus ik heb je oma gebeld en kreeg je opa aan de lijn en die zei dat je hier was" Je kunt zien dat ze behoorlijk moe is maar toch komt ze om Sven te steunen. Sven knuffelt haar en wrijft over de dikke buik. Kaya kijkt Sven aan. Ze kan de pijn uit 'n ogen lezen wat heeft die jongen toch een ellende meegemaakt en alweer moet hij onder een zelfmoordpoging van 'n moeder lijden. Ze zou graag willen dat hij geen ellende meer mee hoeft te maken. Ze hoopt dat ze later een goede moeder zal zijn. Ze gaat in ieder geval flink haar best doen. Sven blijft vannacht bij 'n oma slapen. 'n oma wil het zo graag en Sven durft niet meer aan Chloe te vragen of hij daar mag overnachten. Chloe is een soort 2de moeder voor hem geworden. Sven en 'n oma nemen afscheid van 'n moeder en gaan naar 'n oma's huis. Eenmaal thuis gekomen staat het eten al klaar. 'n opa die kan toch zo lekker koken. Na het eten gaat Sven meteen slapen hij is nog moe van de busreis. Midden in de nacht wordt hij wakker . Aan de rand van 'n bed zitten 'n oma en opa "Sven je moeder is uit haar coma ze vraagt om je". Sven kleed zich gauw aan. Hij wil 'n moeder meteen zien na het goede nieuws. Als ze de kamer inkomen waar ze 1st lag dan zien ze dat die helemaal leeg is. Sven loopt met 'n oma naar de balie. Het blijkt dat het ineens zo goed met haar gaat dat ze alweer op zaal ligt. Hij loopt haar kamer in. Het ziet er veel fleuriger uit dan de vorige kamer die ze had. Hij ziet dat 'n moeder nog slaapt maar gelukkig slaapt ze echt en ligt ze niet meer in coma. Hij vond het een beetje griezelig om te zien. Al die slangetjes die gisteren nog aan haar borst zaten zijn er gelukkig af. "Sven" fluisterd 'n moeder ineens. Hij kijkt 'n moeder aan en wilt iets zeggen maar voordat hij een woord uitbrengt legt 'n moeder haar vinger op 'n lippen. Ze vertelt hem dat het haar spijt. Sven ziet de tranen in haar ogen staan. Hij weet dat 'n moeder het moeilijk heeft en begrijpt dat ze enorm veel verdriet heeft over het verlies van 'n vader en broer maar ze is niet de enige. Hij geeft haar een dikke knuffel "Mam"fluistert hij "Ik kan echt niet zonder je". Een paar dagen later

lopen Kaya en Sven de ziekenhuis binnen. Het is de 1ste keer dat Kaya Sven's moeder weer ziet sinds hun schoolexcursie. Als ze door de gangen lopen voelt Kaya dat bijna iedereen staart naar haar buik. Nog 3 weken en dan moet het kindje komen. Ze ziet er eigenlijk best wel tegen de bevalling op. Ze zijn bij de kamer van Sven's moeder. Zodra Sven's moeder Kaya ziet begint ze te stralen en te glunderen. "Wat ben jij gegroeid zeg" zegt ze met een lacherig stemmetje. Ze kijkt naar Kaya's buik en vraagt "Hoe ver ben je al?". Kaya kijkt Sven aan. Sven's moeder kijkt van Kaya naar Sven. "Nou" zegt ze. "Over 3 weken is ze uitgerekend mam" antwoordt Sven. Sven's moeder begint te lachen "En daar maak jij je vast druk over je ziet er tegenop hé?" vraagt ze. Kaya knikt. Ze ziet inderdaad heel erg tegen de bevalling op. Ze hoopt dat het niet 's nachts begint en dat Sven erbij kan zijn. Hij wordt tenslotte vader. Aan de andere kant vindt ze het heel spannend en kan ze niet wachten. "Nou als je ergens bang voor bent of je eigen ergens druk over maakt mag je ook naar mij komen hoor! Ik heb tenslotte zelf 2 kinderen op de wereld gezet." Als ze begint te vertellen over haar eigen ervaringen moet Kaya best wel lachen als ze hoort dat Sven bijna in de w.c. is geboren. Sven zelf laat een klein lachje zien. Hij hoopt dat het bij Kaya niet gebeurt want er kunnen dan heel wat problemen ontstaan voor het kind. Als ze tegen etenstijd bij Kaya thuis komen begint Kaya's moeder ook al over de baby. Boris wilt niet dat het kind hem ome Boris gaat noemen. Iedereen heeft al een eigen beeld gemaakt van de baby.

10. Hoofdstuk 10 De baby

Hoofdstuk 10 De baby

Kaya en haar moeder hebben een rommelkamer helemaal leeggemaakt en schoongemaakt. Sven moest vandaag behang gaan uitzoeken met Boris en Kaya en haar moeder gaan meubeltjes halen. Kaya's moeder wil alles betalen voor de babykamer. Als Sven en Boris de winkel ingaan loopt Boris gelijk naar het blauwe gedeelte. "Sven kom eens hier" zegt hij. "Ik denk dat het een jongetje gaat worden dus ik dacht deze kleur is wel mooi". Hij houdt een zacht blauw kleurtje omhoog "En wat als het een meisje is?" vraagt Sven. Het maakt hem eigenlijk helemaal niet uit wat het wordt. Sven loopt naar de wat warmere kleuren. Hij pakt heel zacht geel en houdt hem omhoog "Boris dit is perfect" Boris komt er al aangelopen. "Geel is perfect voor een jongen en voor een meisje" zegt hij en lacht. Ze hebben uitgerekend dat ze ongeveer 11 rollen nodig hebben. Ze lopen naar de kassa en rekenen af. Als ze de winkel uitstappen staan Kaya en haar moeder met allerlei folders bij de auto. "We konden niet kiezen dus nou moet jij ons maar helpen" vertelt ze. Als ze ziet dat Sven licht geel behang heeft gekocht vind ze die kleur prachtig. Als ze thuis zijn gaan Sven en Kaya de folders doorbladeren en hopen een leuk bedje en commode te vinden. Sven ziet een hele mooie en laat die aan Kaya zien. Het is een wit bedje met een licht geel gordijntje er boven. Als Kaya tegen haar moeder vertelt dat ze dit bedje willen hebben reageert Chloe er heel vrolijk op. Ze vind het zelf ook een beeldig bedje. Chloe belt meteen om het te bestellen. Nog 3 weekjes denkt Kaya dan ben je bij me en ze wrijft over haar buik. Een week later als Sven en Kaya de kamer binnenkomen van Sven's moeder zien ze dat Sven's moeder aan het inpakken is. Ze gaat morgen weg uit het ziekenhuis. Ze moet wel naar een psychiatrische inrichting. Daar moet ze dan een half jaar blijven om weer helemaal tot zichzelf te komen. De vorige keer ging de therapie heel goed maar hielp dus niet echt. Kaya voelt de laatste paar dagen de baby heel veel schoppen hij wilt er echt uit denkt ze maar. Sven vindt het anders die vindt het wonderlijk hoe het baby'stje zich ontwikkelt heeft de laatste paar maanden en dat het nu af en toe schopt vindt hij helemaal geweldig. Ineens voelt Kaya een klein kramp in haar buik en de baby is ineens heel rustig. Kaya voelt zich ineens niet goed worden. Na een uur als Kaya aan het praten is met Sven's moeder over het nieuwe bedje dat ze hebben uitgekozen voelt Kaya de kramp weer. Dit keer kijkt ze Sven aan die meteen merkt dat iets haar dwars zit. "Kaya wat is er?" vraagt hij als hij ziet dat Kaya haar dikke buik vast pakt. "Sven ik weet het niet maar ik kreeg net een soort buikkrimp en een uur geleden ook al". Sven kijkt Kaya serieus aan en dan kijkt hij naar z'n moeder. "Kaya" zegt ze "Ik denk dat je gaat beginnen". Kaya is nog steeds geschrokken. "Maar maar maar" is het enige wat ze kan uitbrengen. "Rustig aan meisje" probeert Sven's moeder haar gerust te stellen. "Sven" vraagt ze "Ga eens vragen of ze niet een bed hier op de kamer mag gebruiken om te gaan liggen". Sven knikt alleen en rent naar de balie. Hij komt terug met een arts. "Zo" zegt deze "dus je gaat beginnen, van mij mag je bij de toekomstige oma op de kamer blijven totdat we je naar de verloskamer brengen". Vertelt hij en loopt weer weg. Kaya gaat op het bed tegenover Sven's moeder liggen. Sven heeft ondertussen haar koffer gehaald die haar moeder gauw heeft ingepakt toen Sven het grote nieuws kwam vertellen. De arts komt om het halfuur even kijken hoe het gaat. De arts is nog maar een paar minuten weg of Kaya heeft het gevoel alsof ze moet plassen. "Ik moet even plassen hoor" zegt ze met een lacherige stem. Als ze op de w.c.pot zit lijkt het wel alsof ze een emmer water uit plast. Als ze klaar is gaat ze weer op bed liggen. De weeën

worden nu met de minuut sterker. Sven houdt op advies van z'n moeder de tijd die tussen Kaya's weeën in zit bij. Sven's moeder gaat de arts zoeken ze vindt dat het allemaal heel snel gaat. Kaya ligt al 4 uur op het bed. Haar weeën voelen aan alsof er vuur door haar buik gaat. Als de arts binnenkomt met Sven's moeder op de achtergrond krijgt Kaya weer een wee. De arts gaat meten hoeveel uitsluiting ze heeft en dat blijkt 10 cm te zijn. "Goed" zegt de arts "Je mag mee naar boven Kaya je mag zometeen beginnen met persen". Kaya kijkt Sven aan die heel gespannen is. "Je mag je hele gevolg meenemen hoor" zegt de arts met een lach op z'n gezicht. Terwijl ze naar boven gaan in de lift voelt Kaya weer een wee komen. Ze pakt Sven's hand vast en knijpt erin. Als ze bij de verloskamers zijn worden Sven, z'n moeder en Chloe verzocht om zich om te kleden. Als Sven de verloskamer binnenkomt herkent Kaya hem bijna niet meer. Er worden een hoop kussens achter Kaya's rug gepropt zodat ze goed en lekker kan liggen. Ook krijgt Kaya een ruggenprik want de pijn van de weeën wordt nu wel heel erg pijnlijk.

"Okeej Kaya" zegt de arts "Je mag gaan persen, duw met al je kracht je kindje naar buiten." Kaya knikt en begint te persen en pakt Sven's hand vast en knijpt er zo hard mogelijk in. "Sven kijk eens" zegt de arts "Je kan het hoofdje al goed zien". Sven kijkt en ziet een bloederig hoofdje dat er bijna uit is. "Kaya nog een paar keer en dan zijn we klaar kom op". Kaya moet al haar kracht bij elkaar sprokkelen om de laatste keer te persen want ze is doodmoe. Ineens hoort ze een baby's tje huilen. "Een meisje" zegt een verpleegster en wikkelt haar in een doek en neemt haar even mee voor onderzoek. Sven kijkt Kaya blij aan. Als ze het kindje terug krijgen kan hun geluk niet op.

Ze kan de glinstering in z'n ogen zien. "Kaya een meisje" zegt hij blij. "Hoe zullen we haar noemen?" vraagt Kaya "Lana" zegt Sven. Kaya lacht en Sven geeft haar een kus op haar mond. Kaya krijgt haar kindje in haar armen. Op de achtergrond hoort Sven de nieuwe oma's snikken en hij gebaart dat ze dichtbij mogen komen. "Oow wat een schatje" zegt Chloe door haar tranen heen. "Ze heeft het neusje van Sven en de ogen van Kaya" zegt Sven's moeder. Als Kaya naar de kraamafdeling wordt gebracht beseft ze pas echt dat het meisje Lana echt van haar en Sven is. Dat ze een moeder is en ze begint te huilen. Sven slaat een arm om haar heen en geeft Lana een kusje op haar voorhoofd. Lana kijkt Sven een paar seconden in z'n ogen aan en valt dan in slaap. De volgende dag krijgen Kaya en Lana allemaal familie bezoek. Ze vinden Lana allemaal een schatje. Kaya heeft haar vanmorgen voor het 1st borstvoeding geven. Ze vond het 1st heel raar maar na een paar minuten voelde ze er niks meer van. Sven zit als een trotse papa naast haar in een stoel. Sven's oma komt de kamer binnengelopen met opa op de achtergrond. Z'n oma feliciteert hem als 1ste met de baby loopt dan naar Kaya die Lana in haar armen heeft. Ze geeft Kaya een paar kussen op haar wangen en pakt dan de baby uit haar armen en loopt er wiegend een rondje mee. "Ze is echt een schatje, ze lijkt echt op jullie allebei". Ze zegt tegen opa dat hij moet gaan zitten en legt dan Lana in opa's handen. Hij weet niet zo goed hoe hij Lana moet vasthouden dus Sven helpt hem even. Als hij haar eindelijk goed vast heeft bekijk hij haar aan alle kanten en vindt het een lekker rustig kindje. Dat is Lana ook ze heeft haar 1ste nacht bij Kaya in bed goed doorgestaan. Kaya heeft een lange tijd liggen kijken naar het wondertje naast haar.

11. Hoofdstuk 11 Een geschenk uit de hemel.

Hoofdstuk 11 Een geschenk uit de hemel.

2 Weken later zijn Kaya en Lana al lekker thuis. Het bedje dat Sven en Kaya samen hebben uitgezocht is pas een week binnen. Tot die tijd heeft Lana tussen Sven en Kaya op matrassen die op grond lagen geslapen. Het is een hele rustige baby als ze 's nachts honger heeft geeft ze alleen een zacht huiltje. Sven's moeder zit nog in die psychiatrische inrichting maar heeft wel een kraamcadeautje gekocht voor Lana. Een wandelwagen die Sven en Kaya nog niet hadden. Vandaag gaan Kaya, Sven en Lana Sven's moeder bezoeken. Als ze de kliniek binnenkomen worden ze begroet door een arts die toevallig langsloopt. Hij stopt even bij de kinderwagen en kijkt "Wat een lieverdje" zegt hij en loopt weer door. Als ze bij de huiskamer aankomen ziet Sven 'n moeder in een hoekje alleen zitten. "Heej nieuwe oma" zegt hij en geeft haar een kus op haar wang. Ze draait zich om en ziet dat ze met 'n drieën zijn. Ze loopt naar Kaya "dag moedertje" zegt ze en geeft Kaya een knuffel dan buigt ze zich voor de wandelwagen "dag klein wondertje" en geeft Lana een kusje op haar voorhoofd. Ze gaan aan een tafel zitten en praten wat. Het begint al tegen etenstijd te worden als Lana ineens begint te huilen. "Ze zal wel honger hebben" zegt Sven. Kaya pakt de fles uit haar tas die ze voordat ze weg gingen gevuld had voor het geval dat. "Wil jij haar de fles geven?" vraagt ze aan Sven's moeder. Ze ziet meteen dat het gezicht van Sven's moeder opklaart. Sven's moeder pakt de huilende Lana uit haar wagen en geeft haar de fles. Als de fles op is legt Kaya Lana weer terug in haar wagen. Sven kijkt op 'n horloge "Mam je gaat zo eten we moeten gaan" zegt hij en staat op. Kaya neemt afscheid van Sven's moeder en loopt met de kinderwagen richting de deur. "We zien je nog wel mam" zegt Sven terwijl hij Kaya achterna loopt. Als ze thuis komen ligt de kleine Lana al lekker te slapen. Sven pakt haar voorzichtig uit de wagen en brengt haar naar bed toe. "Tot zo" zegt hij tegen Kaya en geeft een kus. Kaya mist haar intieme momenten die ze altijd met Sven had. Sinds de geboorte van Lana hebben ze niet meer gevreeën. Als Sven Lana in haar bed legt ziet hij dat ze even haar oogjes open doet "Ga maar lekker slapen engeltje" fluistert hij. Voor Lana voelt hij een liefde die hij nog nooit voor iemand heeft gehad. Hij houdt van haar maar op een andere manier als van Kaya. Hij wilt graag aan Kaya bewijzen dat hij nog van haar houdt. Hij had in een boek gelezen dat je na de bevalling een vrouw een paar weken herstel moet geven voordat je weer met haar "de liefde bedrijft" noemden ze het in het boek. Sven wil er straks over praten met Kaya hij mist hun intieme momenten toch wel heel erg. 'S Avonds na het eten wilt hij het er met Kaya over hebben alleen hij vindt het juiste moment niet. Ineens ploft Kaya naast hem neer op de bank en geeft hem een hevige zoen. Sven wilt haar terug zoenen maar krijgt daar de kans niet voor want ze loopt naar de deur. "Ga je mee?" vraagt ze met een lief lachje. Sven loopt haar achterna de trap op naar boven. Als Kaya voor hem de deur dicht doet wilt hij weer naar beneden lopen dan gaat de deur met een kiertje open "Wacht voor de deur totdat ik je roep dan mag je binnenkomen" zegt Kaya met een ontdeugend stemmetje. Na een paar minuten wordt Sven geroepen. Hij loopt naar binnen en ziet dat de hele kamer bestrooid is met rozenblaadjes en overal staan kaarsjes. Sven ziet Kaya op bed liggen helemaal naakt met rozenblaadjes op haar lichaam. Sven kleed zich half uit en gaat bij haar liggen. Sven zoent haar vurig en al gauw heeft hij alle rozenblaadjes van haar lichaam. Kaya knoopt 'n broek los. Het is zo lang geleden dat ze bijna niet kan wachten. Ze schuift 'n broek naar beneden. En gaat boven op hem zitten. Over

’n hoofd trekt ze een laatje open en pakt een condoom eruit "We doen het wel veilig ben heel gelukkig met Lana maare de volgende moet toch even wachten hoor!" Sven lacht en zoent haar dan pakt hij het condoom doet ’n broek uit en doet hem om. Kaya trekt Sven op zich en Sven schuift langzaam in haar. Sven probeert heel voorzichtig te zijn want hij weet niet of Kaya pijn heeft je weet maar nooit na een bevalling. Kaya rolt bovenop Sven en gaat sneller bewegen. Zo te zien heeft ze nergens last van denkt hij. Ineens stopt Kaya en Sven voelt dat er iets gaat komen hij beweegt nog een klein beetje en dan hoort hij een diepe zucht van Kaya. Een paar minuten later liggen ze naast elkaar in bed en strelen elkaar nog wat. De volgende morgen zijn Kaya en Sven heel vrolijk. Zelfs als Sven Lana moet verschonen is hij vrolijk. Als hij onder de douche staat gaat hij zelfs zingen. Beneden gaat de telefoon het is voor Sven. Kaya gaat hem al roepen. Sven stapt de douche uit en pakt boven de telefoon op. "Met Sven" zegt hij. Aan de andere kant hoort hij de arts van ’n moeder of hij meteen kan komen het is dringend. Sven hangt de telefoon op en kleed zich snel aan. Hij loopt naar beneden geeft Kaya een kus en vertelt haar dat het dringend is over ’n moeder. Als hij in de kliniek aankomt loopt hij gelijk door naar ’n moeder’s kamer. Hij loopt de kamer binnen en ziet haar liggen op haar bed. Ze ligt doodstil en ligt aan allerlei apparatuur. De arts komt binnenlopen "Sven" begint hij "Het spijt me jongen ze heeft hier ergens medicijnen kunnen vinden en heeft er verschrikkelijk veel geslikt ze ligt kritiek. De ambulance komt er zo aan. Sven pakt de telefoon die op haar nachtkastje staat en belt Kaya op. "Met Kaya" "Ze heeft het weer gedaan" dat is het enige dat Sven kan uitbrengen.

"Ik kom eraan" antwoordt Kaya en hangt dan op. Het ambulanceteam komt de kamer al binnen en beginnen meteen met ’n moeder op de brancard te leggen en nemen haar mee. Sven loopt er achteraan en stapt mee de ambulance in. Kaya heeft intussen haar moeder als oppas geregeld voor Lana en rent dan naar het ziekenhuis. Als ze daar aankomt staat Sven op de gang te wachten. Tegenover hem is de O.K. Hij kan door een klein raampje zien wat ze allemaal met ’n moeder doen. Hij ziet nog net dat ze haar maag leeg proberen te pompen voordat Kaya hem uit de gang haalt en hem in de wachtruimte op een stoel zet. Een kwartier later komen ’n oma en opa binnen. Een paar minuten zit Sven naar de grond te staren en voelt de tranen in ’n ogen. Kaya zit naast hem en houdt ’n hand vast. De arts komt de wachtruimte binnen en neemt Sven apart. "Jij bent Sven?" vraagt hij. "Jah" antwoordt hij moeizaam. "We hebben alles geprobeerd maar ze heeft het niet kunnen halen". Kaya komt bij hem staan en houdt hem vast. "We vonden dit in haar broekzak" zegt de arts en geeft een brief aan Sven. Sven voelt de tranen in ’n ogen mijn mama is dood. Hij loopt naar ’n oma die staat al met opa te huilen. Kaya pakt hem vast en begint zelf ook te huilen. Daar staan ze dan allemaal te huilen om iemand die dood wilde, die het mooie van het leven niet zag. Sven opent het briefje en leest:

Lieve Sven.

Het spijt me voor alle problemen die ik je heb bezorgd maar nu zul je geen last

Meer hebben van mij. Ik wens je veel geluk met Kaya en mijn kleine wonder.

Lana was het enige lichtpuntje in mijn leven. ik wens haar een lang en gelukkig leven.

Sven, jongen wees een trotse vader net als de jouwe die ik nu naast me heb. Vergeet nooit dat Lana een geschenk uit de hemel is. Ik hou van jullie.

Veel liefs,

Mama.

’n tranen stromen over ’n wangen. Kaya pakt het briefje uit ’n handen en leest het.

Kaya’s wangen worden ook overstroomd door tranen. Sven’s moeder heeft zich hier nooit thuis gevoeld zonder Sven’s vader en broer. Sven wilt ’n moeder zien en lopen ze met ’n allen de O.K. in waar ’n moeder nog ligt. Sven pakt haar

hand die nog warm aanvoelt en streelt haar door haar haren. "Lieve mam" zegt hij dan snikkend "Ik ben een trotse vader en Lana is voor mij ook een wonder maar jij was dat ook". Sven stopt even om te slikken "Ik ben trots op je dat je het nog zolang heb kunnen volhouden zonder papa daarom hoop ik nu dat je gelukkig bent. Dag lieve mam". Hij geeft haar een kus op haar voorhoofd en loopt de O.K. uit. Kaya geeft Sven moeder een kus op haar wang en zegt: "Dag nieuwe oma" en geeft haar een kus op haar wang en loopt Sven achterna. Na 2 dagen vol verdriet van verlies is de begrafenis. Sven heeft voor haar de kist uitgezocht en Kaya heeft een toespraak gemaakt. Sven vindt de toespraak heel mooi. Kaya gaat iedereen vertellen hoe z'n moeder precies was en dat ze ondanks alle problemen die ze had een geweldige vrouw en moeder was. Er stopt een zwarte auto voor de deur en z'n opa stapt uit. Sven pakt de wandelwagen en Kaya pakt Lana op. Ze stappen in de auto en rijden naar het kerkhof. "Het is een mooie dag" begint de pastoor en vertelt een heel verhaal. Iedereen die Sven en z'n oma hebben uitgenodigd zijn er en staan bijna allemaal te huilen. Ook Sven's neefje en nichtje zijn er. Die huilen niet maar kijken heel verdrietig en kijken om zich heen en zien alle andere mensen huilen. Als de pastoor stopt loopt Kaya naar voren toe en begint haar toespraak. Als ze klaar is begint iedereen te klappen ineens loopt Sven naar voren toe en pakt een briefje uit z'n broek. "Dit schreef ze als laatste" zegt hij en leest de afscheidsbrief van z'n moeder voor. Terwijl hij dit doet laten ze de kist waar z'n moeder in ligt inde grond zakken. Iedereen heeft bij aankomst een roos gekregen en die mogen ze nu op de kist gooien voordat het gat wordt dichtgegooid. Lana begint te huilen. Sven pakt haar op en houdt haar vast terwijl hij de woorden van z'n moeder uitspreekt. "Dit is een geschenk uit de hemel voor mijn moeder haar laatste lichtpuntje, een wonder en laat Lana aan iedereen zien. Binnen in zich denkt hij: Mama ik ben de trotse vader van jou wonder. Hij geeft Lana een kusje op haar voorhoofd.

Lana is een geschenk uit de hemel.

Dit was ut verhaal ^^ wel lang xD maar ach ja hoop dat je ut leuk vond ^^